

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Netcon Media s. r. o.**, se sídlem 28. října 3346/91, Ostrava, zastoupené Mgr. Kateřinou Jordanovovou, LL.M., advokátkou, se sídlem Vřesová 528, Vřesina, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2013, č. j. 23259/13/5000-14101-706486, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 8. 2015, č. j. 22 Af 86/2013 – 86, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad v Hlučíně (dál jen „správce daně“) rozhodnutím ze dne 22. 11. 2012, č. j. 89867/12/385970805066, předepsal žalobkyni k přímému placení daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za zdaňovací období roku 2009 ve výši 1 616 790 Kč a současně jí uložil povinnost uhradit penále ve výši 323 358 Kč. Na základě odvolání žalobkyně žalovaný změnil rozhodnutí správce daně pouze v části týkající se bankovního spojení, ve zbytku jej potvrdil. Žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 8. 2015, č. j. 22 Af 86/2013 – 86 (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“).

[2] Proti napadenému rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, což odůvodnila tím, že krajský soud její žalobě odkladný účinek přiznal, avšak zamítnutím žaloby se stala částka předepsané daně včetně penále v celkové výši 1 940 148 Kč splatnou, což pro ni představuje finančně složitou situaci. Pokud by stěžovatelka měla použít veškeré své finanční prostředky na úhradu alespoň části předepsané daně, pak by jí nezůstaly žádné prostředky pro financování jejího dalšího provozu. Uhrazením předepsané daně by se dostala do platební neschopnosti, která by mohla vést až k ukončení její činnosti. Naproti tomu okamžité neuhrazení dlužné částky daně nepředstavuje pro žalovaného žádnou újmu. Stěžovatelka zdůraznila, že považuje ekonomický model podnikání založený na subdodavatelském způsobu za správný, a dokud Nejvyšší správní soud meritorně nerozhodne, nemělo by být (trváním na okamžité úhradě předepsané daně) ohroženo její podnikání. Svá tvrzení stěžovatelka dokládala kopiemi měsíčních rozvah a výpisy z jejích bankovních účtů.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka nezveřejnila dvě poslední (roční) účetní uzávěrky (tj. za rok 2013 a 2014). Dle žalovaného je jednoznačně dán veřejný zájem na úhradě daně, neboť její neodvedení je kvalifikováno jako trestný čin hospodářský. Stěžovatelka přitom nejméně od listopadu 2012 věděla o tom, že se doměřená daň pravděpodobně stane splatnou. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by byla jednoznačně ohrožena řádná úhrada dlužné daně v budoucnu, což je v rozporu s předmětem a účelem správy daní. Žalovaný měl za to, že k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo třeba, aby stěžovatelka přesvědčivěji prokázala svou majetkovou situaci a hrozící újmu, a to předložením ucelených a vzájemně souvisejících podkladů (tedy např. přehledem majetku, kompletní účetní uzávěrkou, výkazem cashflow apod.), na jejichž základě by byl dán dostatečně věrohodný obraz její celkové ekonomické a majetkové situace. Stěžovatelka se však omezila pouze na tvrzení o aktuálním nedostatku likvidních prostředků, který doložila výpisem ze svých bankovních účtů a rozvahou. Žalovaný tedy navrhl, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti stěžovatelky nepřiznal.

[4] Stěžovatelka reagovala na vyjádření žalovaného replikou, v níž uvedla, že Nejvyšší správní soud při svém rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vychází z aktuální ekonomické a finanční situace navrhovatele. Účetní závěrky za rok 2013 a 2014 jsou tedy pro posouzení takového návrhu irelevantní, naopak z měsíční rozvahy společnosti je patrná aktuální hodnota veškerého jejího majetku. Stěžovatelka ke své replice přiložila další dokumenty (zjednodušený přehled o zisku a ztrátě ke dni 31. 10. 2015 a podrobný přehled majetku včetně jeho pořizovacích cen) a konstatovala, že z předložených podkladů jasně vyplývá, že nemá dostatek peněžních prostředků ani jiných aktiv k uhrazení splatného závazku a v případě okamžité úhrady splatné daně by musela prodat veškerá aktiva a ukončit svou činnost. Dodala, že žalovaný nijak nezpochybnil jak údaje v jí předložených podkladech, tak skutečnost, že by v případě uhrazení daně musela ukončit svou činnost. Stěžovatelka připustila, že řádný výběr daní je ve veřejném zájmu, avšak dle jejího názoru je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodující, zda veřejný zájem převáží nad zájmem stěžovatelů. Újma hrozící stěžovatelce je přitom tak významná, nenapravitelná a nevratná, že odůvodňuje přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud tedy při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poměřoval újmu, která hrozí stěžovatelce, s újmou, která by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, a posuzoval, jestli by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vzal přitom v úvahu především stěžovatelkou předložené kopie dokumentů (výpisy z bankovních účtů, zjednodušené účetní rozvahy aj.) prokazující údaje o její aktuální finanční a ekonomické situaci, z nichž vyplývá, že stěžovatelka měla ke dni 30. 9. 2015 na bankovních účtech uloženo celkem 516 862,04 Kč a hodnota jejích aktiv činila 1 523 374,99 Kč. V následujícím měsíci (tj. ke dni 31. 10. 2015) měla na bankovních účtech uloženo celkem 489 591,16 Kč a hodnota jejích aktiv činila 1 580 555,53 Kč. Za těchto okolností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že uhrazení daně včetně penále v celkové částce 1 940 148 Kč (která převyšuje celkovou hodnotu aktiv stěžovatelky) by mohlo mít na stěžovatelku likvidační dopad a představovat tak pro ni závažnou

pokračování

a nenapravitelnou újmu. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom nemůže být způsobena újma jiným osobám, neboť jím bude (kromě stěžovatelky) dotčen toliko stát; výše stěžovatelce vyměřené daně (včetně penále) však nepřestavuje v porovnání s celkovými příjmy státu zásadní položku, jejíž okamžité neuhrazení by mohlo jakkoliv ohrozit řádný výkon jeho funkcí. Nejvyšší správní soud sice souhlasí se žalovaným v tom, že existuje veřejný zájem na řádné úhradě daňových povinností, nicméně přílišný důraz na tento princip by vedl k paušálnímu zamítání všech návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám či kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím daňových orgánů o vyměření (příp. doměření) daňových povinností. Proto je vždy nutno v těchto případech, kdy sice nelze pominout veřejný zájem na hrazení prostředků do státního rozpočtu, rovněž zvažovat individuální okolnosti konkrétní věci. V nyní posuzovaném případě je třeba zohlednit zejména to, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovatelce hrozilo ukončení její podnikatelské činnosti, což by v podstatě znamenalo její zánik, zatímco přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde pouze k odložení vykonatelnosti napadeného rozsudku a rozhodnutí daňových orgánů do doby, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodne. Výběr daňové povinnosti od stěžovatelky (a tím i výkon veřejného zájmu) tak bude pouze dočasně odložen, nikoliv úplně znemožněn.

[8] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek. K obdobným závěrům dospěl i krajský soud, jenž usnesením ze dne 10. 10. 2013, č. j. 22 Af 86/2013 – 35, přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatelky. Nejvyšší správní soud dodává, že rozhodnutím o odkladném účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu